



BESZÁMOLÓK
✓ A nagyböjti lelki napokról

SOROZATOK:
✓ Don Bosco pedagógiája a XXI. Században
✓ Előttünk jártak
✓ Ismerjük meg szomszédainkat

NYÁRI SZALÉZI PROGRAMOK!

FÓKUSZBAN:
Don Bosco Nővérek
Mogyoród



Szalézi Értesítő



Don Pascual Chávez
JÉZUS A CSALÁDBAN

Misszió
AZ ACHUAROK ATYJA

Szalézi munkatársak
DON BOSCO LÁBNYOMAIN



Elegendő a tekintet

Mogyoródon a Don Bosco Nővéreknél

A Don Bosco Nővérek 1992. december 8-án érkeztek Mogyoróra az akkori plébános, Máthé György hívására. Abban a házban telepedtek le, ahol a kommunizmus alatt kántori teendőket ellátó Falka József szalézi atya negyven évig lakott. 1994-ben nyílt meg a nővérek felügyelete alatt működő Laura Vicuña Katolikus Óvoda, ahol a gyakorlatban valósul meg a szalézi nevelés. A község iskolás gyermekeinek a nővérek a helyi általános iskolában tartják a plébániai katekézist, tanítanak és a plébánia életében is aktív szerepet vállalnak. Legkiemelkedőbb tevékenységük az igen sikeres Nyári Oratórium. Mivel Magyarországon nagyon kevesen vannak a nővérek, ezért szervezetileg a Pádua központtal működő tartományhoz (ITV Italia Triveneta) tartoznak.

Costabile Carolina nővér tizenhat év albániai misszió után került Magyarországra. Ő az első azok közül a hozzánk érkező külföldi szerzetesek közül, aki nem azzal kezdi, hogy jaj, a nyelvünk nagyon nehéz. Lépten-nyomon rácsodálkozik Magyarországra, mintha egy egzotikus, kincseket rejtő földön járna. - Ez egy kultúrált, hagyományokban gazdag ország - mondja - Budapest csodálatos, méltán világhírű város, az emberek nagyon szimpatikusak, Mogyoródon kiváló munkát végeztek elődeim - mondja félig magyarul, félig olaszul.

Albánia után itt egészen más világ, más feladatok várnak rá. Ott a semmiből kellett elkezdni, itt egy már jól megszervezett környezetben kell friss energiát, új ötleteket bevinni a közösség működésébe. - Ő, nagyon sok tervem van! - válaszol kérdésekre széles mosollyal, és máris kezdi sorolni: - Elsősorban természetesen meg kell tanulnom a nyelvet, mert nagyon szeretnék egy központot létrehozni, ahol a fiatalokat Jézus Krisztus felé irányítanánk, ahol magukra és Istenre találhatnának. Igen, kevesen vagyunk itt, Magyarországon, de idővel jó lenne egy saját iskolát nyitni. Ezért kell sokat foglalkoznunk a hivatásgondozással, hogy a fiatalok meghallják és elfogadják Isten meghívását.

Carolina nővér életútjának alakulásában meghatározó volt a tízgyermekes nagycsalád, ahol a hét fiú megházasodott, a három lány pedig Jézussal jegyezte el magát - vagyis apáca lett. A kalabriai gyökerű Rómakörnyéki család egy része jobb megélhetés reményében Amerikába emigrált, de tartják a kapcsolatot, és a nyári találkozások alkalmával, amikor összejön a számos unokaöcs és unokahúg, szinte egy családi oratóriumot lehetne vezetni, annyian vannak.

- A gyerekeknek nem kell sok szó. Elég egy tekintet, és megértenek - mondja Carolina nővér. - A szavak azért kellenek, hogy a felnőttekkel is megértsük egymást.

A nővérekkel szorosan együttműködő mintegy 30 fős szalézi munkatársi csoport is sokat segít a teendőkben, a nyári táborokban pedig a helyi ifjú animátorok is kiveszik részüket a munkából. De a sok változatos programon túl a nővérek mindenekelőtt Isten szeretetét igyekeznek sugározni minden ember felé.

Kovács/Lengyel



„Mindent Ő vitt végbe!” (Don Bosco)

Kedves Barátaim!



Itt Óbudán, minden nap az esti hatos szentmise előtt egy igen szép és nagy csoport - a „Don Bosco barátai” - összejön, hogy elimádkozzák a rózsafüzért a papi és a szerzetesi hivatásokért az Egyházban és a Szalézi Családban. Imájuk a Máriába vetett mindennapi hűség és bizalom jele. Mária hűsége nagyon megérint engem, hiszen Fia születésétől egészen a haláláig ott volt mellette. A fogantatás pillanatától jelen volt Mária: „Íme, az Úr szolgálója vagyok, legyen nekem a te igéd szerint” (Lk 1,38). Elérkezett Mária életébe a szenvedés is, hiszen a kereszt alatt ő is megélte azt, amit a Fia átélt, vagyis a teljes önátadást. Ugyanakkor Mária képes volt elfogadni Fiától a végrendeletét: „Asszony, nézd, a fiad” (Jn 19,25-27). Egy ilyen nagy gesztus által Jézus átadja Jánosnak anyját, Máriát, az Egyház és mindannyiunk számára. Tudjuk, hogy Szűz Mária, különös helyet foglal el Don Bosco és a Szalézi Társaság életében. Néhány eseményre szeretném felhívni figyelmeteket:

- Mária volt az, aki sugallta Don Bosco számára a pedagógiai- és lelkipásztori tevékenységet. Ő az, aki jelen van az oratóriumban. A torinói oratóriumban ugyanis megszületik a Szeplőtelen Társasága, amit a modern világ számára úgy fordíthatunk le, mint a fiatal animátorok csoportja. Fiatalok, akik készségesen vállalják, hogy vezessenek és neveljenek olyan fiatalokat, akik Don Bosco szellemében akarnak élni. Ez volt a Társaság első magja is. Kilencen a tizenhat tag közül, akik 1859. december 18-án megalapították a Szalézi Társaságot és Don Bosco köré gyűltek, tagjai voltak a Szeplőtelen Társaságának. Ennek a közösségnek legszebb gyümölcse Savio Szent Domonkos, akinek ünnepe május 6-án van.

- A Szalézi Társaság alapítása olyan nyomot és érzést hagyott Don Boscóban, hogy eszköz akar lenni

Mária kezében. 1854. január 26-án ezeket mondogatta: „Szűz Mária azt akarja, hogy alapítsunk egy Társaságot... A mi nevünk a szaléziak lesz”.

- 1862-ben huszonnégy szalézi elsőként teszi le fogadalmát Don Bosco kezébe. Azt mondta nekik: „Terjesszék Szűz Mária, a Keresztények Segítségének a tiszteletét és meglátjátok mik is a csodák”!

- Amikor 1868-ban felszentelik a Segítő Szűz Mária bazilikát Torinóban, Don Bosco nagy szerénységgel és hálaival telve ezt mondta: „Mária, valóban felépítette saját házáat. Minden tegla egy csodát jelent”.

- Don Bosco élete vége felé, miután visszatért Spanyolországból, ahol azért volt, hogy megkeresse azt az összeget, amellyel felépítheti a római Jézus Szíve Bazilikát, a visszafele úton, a vonaton visszagondolt az életére és a következőket mondta titkárnak: „Mindez Szűz Máriának a műve. Mindez akkor kezdődött, amikor kimondtuk azzal a fiatallal, teljes hittel és reménnyel az első Üdvözlégy Máriát”. (Don Bosco a torinói Szent Ferenc Templomban 1841. december 8-án lezajlott találkozásra emlékezett.)

Kedves Barátaim!

Ebben a májusi hónapban meg akarjuk újítani hálánkat Mária jelenlétéért a Szalézi Család történetében, és alázatosan kérjük, hogy folytassa anyai pártfogását családjainkban és közösségeinkben. Mi pedig folytatassuk azt a szép imát, ami úgy kezdődik, hogy Üdvözlégy Mária...

Szeretettel Don Boscóban

*P. Van Hecke Albert SDB
tartományfőnök*

ISMÉT VADÓCTÁBOR!!!

12-17 éves serdülőknek
Péliföldszentkereszt, július 20-24.

„Találkozások”

Táborvezető: P. Kukuczka Robert SDB

Kikapcsolódás a szalézi bölcsőben a nyár közepén. TALÁLKOZÁS a szalézakkal, kortársakkal, barátokkal, ismerkedés, szórakozás és sok minden más...

Egy találkozás mögött ezeregy ok rejtőzhet. Más-más módon, de minden találkozás egy emléket hagy maga után. És megtörténik az is, hogy életünk során találkozunk egy-egy rendkívüli emberrel, aki megváltoztatja életünket.

Táborunk kalandozás a gyermeki és a felnőtt világ határmezsgyéjén. A személyes találkozások élményét gazdagítjuk a hit élményével, új ismerősökkel, értékes ismeretekkel, érdekes programokkal. Segítségül hívjuk ehhez a szalézi rend alapítóját, Bosco Szent Jánost és néhány mai fiataalt.

Nem csak hittanosokat, hívőket, de minden serdülőt szeretettel várunk, aki nyitott és érdeklődő!

Jelentkezés Kukuczka Robert atyánál
e-mailben: trebor650@gmail.com,
vagy Lengyel Erzsébetnél e-mailben
le@invitel.hu ill. telefonon +36-20-823-3335, +36-30-645-4097

**Jelentkezési határidő: június 6.
VAGY ELŐBB!**



LELKIGYAKORLAT SZALÉZI MUNKATÁRSÁK ÉS DON BOSCO TISZTELŐK SZÁMÁRA

Augusztus 23-25.

Péliföldszentkereszt
(hétfő-szerda)

Vezeti: P. Havasi József SDB
Jelentkezés Krammer Andrásné
Máriánál telefonon +36-20-955-2823

A Szalézi Értesítő következő száma augusztusban jelenik meg.



EVANGÉLIUMOT A FIATALOKNAK

Jézus a családban



A család a legjobb iskola, amit Isten az emberiség nevelésére alapított.

(Gotthold E. Lessing)

Az emberiség történelemben betöltött szerepe és egzisztenciája segít minket abban, hogy jobban megértsük önmagunkat a modern világban, a XX.-XXI. században. Nem csak élünk a történelemben, hanem állandóan **alakítjuk is az életünket**, egy folyamatban, amely csak a halálunkkor áll meg. Ez a tény annyira nyilvánvalónak tűnik, hogy sokszor nem is figyelünk fel rá. Ez a következménye többek között annak, hogy úgy kell hogy éljünk életünket, mintha az folyamatos **formálódás** volna, egy **állandó** folyamat; mert soha nem mondhatjuk azt, hogy elégedettek vagyunk önmagunkkal, illetve nem maradhatunk mozdulatlanok, mint a kövek. Komolyan kell vennünk azt a tényt, hogy az Isten Fia osztozni akart a mi életünkben, azért is, mert Ő is teljes emberként élt a történelemnek abban az időszakában.

➤➤**Elvégre, ezt mondja nekünk Isten Igéje is:** „A gyermek pedig nőtt és erősödött, bölcsesség töltötte be, és az Isten kegyelme volt rajta” (Lk 2,40). Amikor elfelejtjük ezt a tényt, abba a hibába esünk, hogy úgy tekintünk a földi életünkre, mintha csak egy látszat volna. Nagyon nehezen tudjuk elhinni, hogy Jézus annyira szerette a világot, hogy **egy** akart lenni **közülünk**. Az Egyház már az első évszázadok óta elutasította az apokrif evangéliumokat, vagyis azokat az

evangéliumokat, amelyek nem isteni sugalmazásból származtak, és nem fogadták el a megtestesülés igazságát. Mindez megengedi azt, hogy beszéljünk „Isten Fia neveléséről” mint az emberiség neveléséről, képességei megvalósításáról egy természetes környezetben. Ezt a környezetet Jézus számára Mária és férje, József jelentette. VI. Pál pápa szerint „Jézus különleges emberi egyensúlya szülei jelenlétében nyilvánul meg”.

➤➤**Tudjuk, hogy Szent József** fizikai értelemben nem volt Jézus „apja”: de Isten tervében nagyon fontos volt az ő közreműködése Jézus emberi fejlődésében, és ez sokkal lényegesebb, mint a biológiai apa jelenléte a názáreti szülői házban. Ez a teológiai szempont alapján válik lehetővé, hogy Szűz Máriáról úgy beszéljünk, mint „Isten anyjáról”, Szűz Máriát és Szent Józsefet pedig „**Isten nevelőiként**” említhetjük, és ez a szaléziak és a Szalézi Család minden tagja számára nagyon kedves meghatározás. Mindazok, akik a mindennapi munkánkban arra vagyunk hivatva, hogy nevelő-, valamint lekipásztori tevékenységet folytassunk a fiatalok javára, úgy, hogy elkísérjük őket Krisztus felé „**elsőként sok testvérünk közül**”. Sokszor, ha ránézünk egy fiatalra, azt mondjuk: „**A szemed, olyan, mint édesanyádé**”, vagy „**Az arcod, hasonlít édesapádéra**”, ami jogos büszkeséggel tölti el a szülőket. Mondanánk ugyanezt Jézusra is? Azt gondolom, hogy igen. Szent József életének egyik döntő pillanatában, egy számára érthetetlen szituációban, mivel „igaz ember” volt, úgy döntött, hogy nem az akkor érvényben levő törvények szerint cselekszik, hanem egy magasabb rendű törvény, vagyis a **szeretet** törvénye szerint, titokban bocsátja el Máriát, akit szeretett, és nem szégyeníti meg a nyilvánosság előtt (vö Mt 1,19). Ezért fogadta el teljesen Jézust. „**Ezért mondom nektek: ha igazságotok nem múlja felül az írástudókéét és a farizeusokéét, nem juttok be a mennyek országába**” (Mt 5,20).

➤➤**Máriában pedig** példaképét láthatjuk annak, aki teljesen átadta magát a szolgálatnak: nem is gondolt saját helyzetére akkor, amikor rokonához, Erzsébethez ment, hogy segítségére legyen. Vagy amikor a kánai menyegzőn a többiekre figyel, annak ellenére, hogy semmi felelőssége nincs. Ő az az anya, aki néhány év múlva ezt mondja: „**Az Emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon másoknak, és odaadja az életét, váltságul sokakért**” (Mt 20,28). Bár Mária és József különböző utakat tettek meg, arra hivatottak, hogy együttműködjenek Istennel az üdvösség tervén jelenlétükkel, szavukkal, személyiségükkel, viselkedésükkel, és azzal, hogy feltétel nélkül válaszoltak Istennek: **hitük teljes engedelmességgé változik**. „**Íme, az Úr szolgálója vagyok, legyen nekem a Te igéd szerint**.” (Lk 1,38). „**József erre fölébredt álmából és úgy tett, ahogy az Úr angyala parancsolta**” (Mt 1,24, Vö. 2,14). A Fiú megtanulta ezt a leckét, és egész életének központi magatartásává tette „**engedelmeskedett mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig**” (Fil 2,8b).

Don Pascual Chávez rendfőnök,
Bollettino Salesiano 2010/3
(Fordította: Depaula Flavio)

Don Rua, az irányító

Ismert tény, hogy Rua Mihály rendfőnöksége alatt biztosította a Szalézi Társaságnak a folyamatosságot. Irányítása alatt a rend hatalmas fejlődésen ment keresztül.

Don Bosco halálakor a Szalézi Társaságnak 58 háza volt 4 európai országban és 5 Dél-Amerikában. Don Rua nagyon hamar merész és vállalkozó szellemű rendfőnökké vált. 22 éves rendfőnöksége alatt 387-re növelte a művek számát és 34 jogi kerületre osztotta, megsokszorozta a szalézi jelenlétet azokban az államokban, ahol már megvolt, és kiterjesztette 4 kontinens még 28 országára, a misszionáriusok 31 csoportját indítva útnak. A szaléziak száma 1888-tól 1910-ig néhány százról közel négyezerre növekedett, a munkatársak száma meghatározódott, elérve a 300 ezret, nem is beszélve a növérekről.

Hogyan lehet mindezt megmagyarázni? A történészek szerint számos oka van a hatalmas fejlődésnek; de ne feledkezzünk meg az egyik alapvető tényről: Don Boscónak és fiainak varázsáról, akik koruk kiváló, modern, ügyes pedagógusai voltak. Hatékonyan működtek mind a "hagyományos" munkaterületeken (az ünnepi oratóriumokban, humán és szakiskolákban, otthonokban a szegény gyermekek számára, szemináriumokban a felnőtt hivatásoknak, templomokban és kápolnáknak, az egyházi és iskolai könyvkiadás terén) csakúgy, mint az apostolkodás új területein (mezőgazdasági iskolákban, napközikben, kolégiumokban és egyéb szociális intézményekben, beleértve a



lepratelepeket is).

A gyors fejlődés nemzeti és nemzetközi téren példátlan kihívás elé állította Don Ruát és munkatársait: hogyan tud szabályozni a torinói anyaház egy ilyen méretű intézményt? Az Egyetemes Káptalan eszközével átszervezték a központi és a helyi kormányzati struktúrákat, meghatározták hatáskörüket, a kölcsönös jogokat és kötelességeket és a közöttük lévő kapcsolatokat. Don Rua hat Egyetemes Káptalanon elnökölt, háromévente összehívva mindenkit. Így kialakult a XX. század első évtizedében a Szalézi Társaság egész jogi szerkezete.

Don Rua a levelezésére különösen nagy súlyt fektetett: építő jellegű leveleket, körleveleket írt, leveleket a tartományfőnökök és igazgatók számára, a növéreknél, egyes rendtársaknak, a munkatársaknak... Levelei által erősítette a szalézi hagyományt és a hitet, mély kapcsolatot hozott létre, és nagyon szorosan összefogta a megfelelő személyeket szerte a világon. Tisztán megfogalmazott gyakorlati javaslatai voltak és döntéseiről mindig adott kielégítő magyarázatot. Azt akarta, hogy atyja legyen fiainak, megosztva velük örömet és bánatot azzal a céllal, hogy elősegítse az egységet és a szolidaritást, annak ellenére, hogy egymástól távol éltek. A történelem bizonyítja, hogy mindez nagyon jól sikerült.

*Francesco Motto nyomán
(Fordítás: Lengyel E.)*



A nyolcadik Tartományi Káptalan február 21-25. között ülésezett Péliföldszentkereszten. Az országos szintű rendi képviselőt tájékoztathatott a tartományban folyó munkáról, az intézmények helyzetéről, a szalézi munkatársak ügyeiről és a tömegtájékoztatási tevékenységekről.

Az achuarok atyja

Az achuarok - mintegy 4500 bennszülött - az Amazonas esőerdeiben, Ecuador és Peru határán élnek. Az 1970-es évek elején az achuar volt az egyik utolsó jivaro törzs, amelyet elkerültek a Nyugat hatásai. Luis Bolla szalézi atya több mint ötven éve él közöttük.

Misszionáriusnak lenni több, mint nagy erőfeszítés: hűségnek kell lenni a szolgálathoz és a hivatáshoz, képesnek lenni félretenni minden mást és annak élni, hogy segíts és evangelizálj távoli helyeken. Luis Bolla atya egy közülük, igazán nagy ember. Az élete példa értékű, munkája halhatatlanná teszi. Sokan közülünk szeretnék, ha 76 éves korunkban az ő energiáját, fiatalos szellemét és szenvedélyét birtokolnák.

Bolla atya nosztalgikusan idézi vissza azt a pillanatot, amikor 1953-ban a velencei kikötőben felszállt a Dél-Amerika felé induló hajóra. Csak 21 éves volt akkor. „Abban a percben, amikor hajóra szálltam, úgy éreztem, meghaltam” - mondja. Akkoriban misszióba menni azt jelentette, hogy soha többet nem látja a szüleit, a barátait, az ismert helyeket, embereket. „Ekkor azt mondtam Istennek: mindent a Te kezébe teszek le. Csak veled van élet. Meghalok, hogy feltámadhassak” - emlékezik vissza Bolla atya.

Több mint fél évszázad munka után Luis Bolla elmondhatja, hogy új fejezetet írt az amazóniai indiánok történelmében. Munkáját az ecuadori shuar törzsnél kezdte, akikről már a szemináriumban hallott: „Gyakorlatilag egymagam fogtam hozzá, minden segítség nélkül. Látogattam őket, velük voltam. Nagyön távoli, elszigetelt és veszélyes terület volt, csak Isten segítségével reménykedhettem.”

Egy utazás alkalmával találkozott az achuar törzs tagjaival, egy harcias néppel, akik a Condor hegységben laktak Ecuador és Peru határán. Ezek az emberek harmóniában éltek a természettel és értékes ősi tudást halmoztak fel az amazóniai esőerdőkről.

1971-ben Bolla atyát az ecuadori határvidékre küldték, az achuarok földjére, akik addig szinte teljesen ismeretlenek voltak a világ számára. A kezdet nehéz volt. Pont egy törzsi háború idején érkezett és meg akarták ölni. „Minden törzs háborúban állt, fenyegettek a fegyvereikkel. Nagy volt a feszültség. Gyakorlatilag nem volt semmilyen kommunikáció” - emlékezik az atya. Mindez mégsem bátorítatlanította el a misszionáriust, aki jól ismerte és megértette az embereket, évekig közöttük élt, elhintve az evangélium magjait. Mivel az achuar törzs 2/3 része a határ perui oldalán élt, hozzájuk is el akart jutni. Ez 1984-ben vált lehetővé, amikor előjáróitól megkapta a hivatalos engedélyt, hogy Peruban is dolgozzon. „Megkísértem, hogy ennek a népnek a stílusában dolgozzak, átvettem a szokásaikat, az öltözködésüket, azt ettem és ittam, amit ők. Elfogadva az életstílusukat a tudomásukra juttattam, hogy teljes mértékben tiszteltben tartom a kultúrájukat. Segítettem nekik, hogy a saját kezükbe vegyék a jövőjüket, társadalmi és vallási téren egyaránt.” És ennek a hosszú munkának a gyümölcse tavaly ért be, amikor Yurimaguas püspöke őt achuar diakónust szentelt.

Bolla atya végbevitte nagy művét az achuarok között, felülkekedve a nehézségeken, sikeresen megőrizve az achuar közösségek kultúráját és szokásait, ugyanakkor megismertette és elfogadtatva őket a nyugati világgal. Amit a világ tud az achuar népről, azt az ő munkájának köszönhetően tudja.

Az aggodalomért, amit érzett, amikor 50 évvel ezelőtt Olaszország partjait elhagyta, bőven kárpótolta az élet. Érdemes volt meghalni, hogy újra feltámadjon.

Walter Fajardo (Forrás: SALESIANS 2010)



Szalézi missziós gondolat 2010

A cigányok az Egyházban

”*Pasztorációs munkánkban meg kell szokni egy más kultúrát, és az általánostól elütő vérmérsékletet.*

Kazincbarcikai cigánymissziós tapasztalatok

A cigányság jelenléte leginkább a Kazincbarcika peremvidékén, vagy a kisebb környéki falvakban jellemző. Bár a periférián élnek, mégis az Egyház szívében kell hogy megtalálják emberi és hitbeli identitásukat. Néhány jellemző gondolatot szeretnék most megosztani munkánkról, sikereinkről és nehézségeinkről.

Alapok

Ami talán a legfontosabb és a legalapvetőbb: elérni azt az emberi érettséget, amire a hit szilárd alapjait építhetjük. Ez az első lépés, amely egyben a legnehezebb is. „Csak” annyiról van itt szó, hogy meg kell tanítanunk a fiatalokat csendben figyelni a másokra. Kell hogy tudjanak uralkodni érzelmeiken, becsüljék meg a másik véleményét, és ne csak a maguk előnyét keressék. A csoportos munka és a szabályok elfogadása is hagy némi kívánnivalót. Ezekben nagy segítséget jelentenek a szervezett sportrendezvények, játéknapok, iskolai rendezvények. Ha jobban szemügyre vesszük misszióinkat, azt látjuk, hogy bizony elég messziről kell kezdenünk ahhoz, hogy Jézus Krisztus egyáltalán szóba jöhessen. Előbb külön fáradságos munkával kell a szívet nyitottá és készségesé tennünk, al-

kalmassá az őszinte befogadásra.

Pozitívumok

Lehet, hogy szokatlan, de bizony nagyon sok becsülendő észrevételt tehetünk az itteni cigányság fejlődésében. Az alapokat újra figyelembe véve meg kell említenünk a sport területén egyes szervezett köröket. Kiemelném a Simon atya által létrehozott oratóriumi focicsapatot, amely néhány hónap izzadságos munkája által lett ütőképes kis csapat. A munka megtermi gyümölcsét. Hihetetlen az a ragaszkodás, ami ezekben a fiatalokban dolgozni képes. Hálájukat őszinte, szívhez szóló gesztusokkal fejezik ki. Hirtelen természetükben jelen van az őszinteség, amely nélkülöz minden megajtsást. Olykor kellemetlenné válhat ez a fajta találkozás, de a nevelőt is álarc nélkülivé teszi. Inkább érdekes, de jó alappá tehető a babonás magatartás, amit a túlvilági dolgokkal szemben tanúsítanak. Több esetben szerencsés, ha hittanóráinkat is így kezdjük. Ha valakit megszeretnek és elfogadnak, akkor annak a személynak nem áll semmi az útjában, bármit kérhet. Talán úgy működik ez, ahogyan Don Bosco is akarta. Ezt „megkeresztelve” elérhetjük, hogy a szertartásokon, szentmiséken valóban odafigyelve vegyenek részt. Megható a

több száz diák fegyelmezett részvétele iskolai miséinken. Gyakran előfordul, hogy külön - esetleg kollégiumi hálókban - kéri, hogy imádkozzunk együtt. Kollégiumi esti imákon is érdeklődve figyelnek és örömmel kapcsolódnak be. Külön kiemelném a zene fontosságát. Órákig tudnak énekelni úgy, hogy a modern gitáros, karizmatikus dalok is jelen vannak a repertoáron. Mindezt mások előtt sem szégyellik. Keresztút-imádságaink a nagybőjtő idő alatt mindig felemelő és imádságos légkörben zajlottak.

Örömmel és tisztelettel viselik a megszentelt medálokat, ezek ajándékozása utat nyithat a párbeszédre. Ilyenkor nem egyszer előfordul, hogy sokáig mesélik életüket, és mintegy gyónás-számba menő párbeszéd alakul ki. Követendő tapasztalat az a lelkesedés, amellyel követni tudnak egy számukra fontos eszmiséget, hitet. A jó példa azonban itt is nagyon fontos mindannyiunk részéről. Mivel a család szerepe lényeges az életükben, a családpasztoráció lehetőségeit bőven kiaknázhathatjuk. Ezek még nagy eredményeket tartogatnak mindannyiunk számára.

Nehézségek

Nem minden rózsaszín. Nap mint nap meg kell küzdenünk a heves és váratlan, olykor a végletekbe átsapó érzelmekkel. Diákjaink önuralma nem áll a helyzet magaslatán, és ez sokszor megy a párbeszéd rovására. Jézusról beszélni csak akkor lehet, amikor olyan a „hangulat”. Problémák vannak a folyamatos, kitartó odafigyeléssel is. Néhány csak percek állnak rendelkezésünkre. Pasztorációs munkánkban meg kell szokni egy más kultúrát, és az általánostól elütő vérmérsékletet.

A legnagyobb nehézség viszont mindig az a negatív légkör, rossz családi helyzet, amelyben a fiatal él. Ha onnan nem tud, nem tudjuk kimozdítani, sziszifuszi munkát végzünk. Sajnos, itt nem ritkák a nehéz életutak, amelyek kiéhezetté teszik a fiatalokat a szeretetre.

Mivel a diákok sokszor a szívükhöz nőnek, félő, hogy túlságosan is személyes kudarcnak vesszük, ha valakin nem tudunk segíteni. Nem tagadhatjuk azonban azt sem, hogy előfordul a hittel szembeni szándékos rosszindulat is, ami bezárhatja sokak szívét.

Mindent összevetve elmondhatom: minden nap meghozza a maga sikereit és kudarcait. Mégis, a pozitívumok vannak többségben, így őszintén kijelenthetem: jó itt dolgozni. Ha lassan is, de mégis láthatjuk azokat az eredményeket, amelyeket Jézus ér el általunk.

P. Márkus Zoltán SDB



Lelki táplálék

Hallgatóim-mal egy hátrányos helyzetű gyermekeket befogadó általános iskola 3. osztályában környezetismeret órán hospitáltunk, ahol a tanulók a korszerű táplálkozásról tanultak. A hospitálás és az óraelemzés végével lekísért minket a tanítónő, s az e közbeni beszélgetéskor megemlítette, hogy annak nagyon örül - igaz, ő felekezeten kívüli -, hogy osztályából két gyermek iskolai hittanra is jár. Úgy érzi, hogy ezeknek a többszörösen hátrányos helyzetű tanulóknak jót tesz. Amikor ezekről a közeli templom papja által tartott órákról visszajönnek, akkor valahogy egy ideig mások, mint addig. Ekkor megjegyeztem - többek közt az órán látottakra is utalva -, hogy azért mert megkapják a lelki táplálékot. A tanítónő kicsit elbizonytalanodva kételkedve nézett rám, majd rábólintott.

Mi lehet a bizonytalan tekintet mögött? Hiszen ő mindent megtesz ezekért a gyermekekért. Szereti őket, ami a kapcsolatukból és az óra légköréből is visszatükröződött. Mindent, amit emberi és anyagi lehetőségeik (kiemelt programként a legtöbb általános iskolához képest jobb tárgyi és pénzügyi körülmények) megengednek, azt megteszik értük, de mégis van valami, ami hiányzik. Mi, hívő emberek többször beszélünk a lelki táplálék szükségességéről, de amikor pedagógiai, szalézi munkatársi vagy más a gyermekekkel, fiatalokkal kapcsolatos munkánkban ezt a „lelki éhség” szükségletet kéne kielégítenünk, akkor vajon tudjuk-e miről van szó, és miként elégítjük ki?

Az iskolai hospitálás példájából kiindulva azt tudjuk, hogy az orvostudomány része a táplálkozástudomány, melynek célja az egészséges táplálkozás érdekében javasolt szokás-módosítások értelmi, akaratilag elfogadtatása, kialakítása. De mi a lelki békét, a harmonikus személyiségfejlődést elősegítő egészséges lelki táplálék és szokásrendszer? Azok a lelki táplálékok, ismétlődő szeretetvétekenységek, amelyek biztosítják, hogy kiegyensúlyozottak, derűsek legyünk, oda tudjunk figyelni a szeretteinkre, a másokra, a ránk bízottakra, segíteni tudjunk a rászor-

ulóknak, oda tudjunk figyelni a tanulmányainkra, munkákra. Margit mama és Don Bosco élete és munkássága is bizonyítja, hogy számos forrásból nyerhetünk lelki táplálékot.

1. Fő táplálékként a hit megalapozását emelhetjük ki. Életrajzírók ezt így határozták meg: „Az Isten iránti érzék”, amit Margit mama nevelése alapoz meg. „Ám nem valami csendősr-forma Isten-képet alakít ki gyermekei lelkében,” hanem „A jó és gondviselő Atyát, aki megadja a mindennapi kenyeret, de aki néha megenged bizonyos nehezen érthető dolgokat (az édesapa halálát, a szőlőt elverő jégesőt): de ő tudja, miért, és kell, hogy ez elég legyen nekünk”. „Még egészen kicsi voltam - írja Don Bosco -, midőn ő maga megtanított az imádságokra.” (Bosco, 4.)

2. A család által nyújtott biztonság, szeretet: „János mély megelégedettséget érez, hogy tagja lehet a családnak, amely boldogul, legyőzi az akadályokat, mert ebbe ő is besegít”. (Bosco, 5.) A család az első olyan színtér, ahol elvárások, feladatok fogalmazódnak meg. Ezek sikeres teljesítése megelégedettséggel tölti el a gyermeket, ami később a feladattudatban, kitartásban, munkaszeretetben csúcsosodik ki. Ezt közvetítette Don Bosco is a fiúknak. „Valdoccóban az ifjak számára legnagyobb megvetés lesz, ha valakit munkakerülőnek neveznek. Annyit jelent ez, mint családon kívüli, méltóság nélküli ifjú.” (Bosco, 5.)

3. Dialógus megtanítása: Margit mama sohasem erőszakolta rá a véleményét gyermekeire. Megtárgyalták a kérdéses ügyeket. Később a fiúk nevelésében Don Bosco is fontosnak tartotta, hogy ne a tekintély alapján, hanem a vitatott kérdések megbeszélését és az azt követő megnyugvást követően cselekedjenek. Azt tartotta szem előtt, hogy tanuljanak meg érvelni, gondolkodni, és a legoptimálisabb megoldást megtalálni.

4. A valahova tartozás a családon kívül, esetünkben a Szalézi Család, oratórium, ahol gyermekek, fiatalok

megtalálhatják barátaikat, ahol megoszthatják egymással gondolataikat, érdeklődésüknek megfelelő szabadidő tevékenységet végezhetnek. Nemcsak a „jól érezzük magunkat”, a töltkezés, hanem a szeretetgyakorlás színhelye is. „Ha valaki súlyos beteg volt a szomszédos házakban, érte jöttek és felkeltették Margitot. Tudták, hogy nem fogja elutasítani a segítségnyújtást. Ő pedig felkeltette valamelyik fiát, hogy elkísérje. Azt mondta: Szeretetet kell gyakorolnunk valakivel”. (Bosco, 7.) Ma ezt szereteten alapuló önzetlen segítő- és áldozatkészsként fogalmazhatjuk meg.

5. „Az együtt cselekvés élvezete”. Don Bosco nevelőmunkájában mindig lehetőséget biztosított az együtt tervezésre és megvalósításra. Ezzel nemcsak a közös gondolkodást segítette, hanem azt a meghitt baráti hangulatot is megteremtette, ami a közös élmények alapját jelentette. Ugyanígy megteremtette az együttes tervezést és megvalósítást a Vidámság Társulata, az Oratórium Ifjúsági Egylete és a Szalézi Társaság működtetésében is.

Az egészséges személyiségfejlődéshez megfelelő hatékonysággal csak akkor járulhatunk hozzá, ha a fenti szempontokat vesszük alapul, és az együttléteket olyan lelki „táplálékkal” töltjük meg, amelyek egészségesen tartják meg gyermekeinket, fiataljainkat. A lelki szenny nagy része akarva akaratlanul éri őket, számítógépes játékokon, televízió műsorokon videó és mozi filmekben valamint a tágabb meg nem választható környezetben, stb. keresztül, amelyek erősen ösztönözik az önző, közönséges, durva jellemvonások, káros szokások kialakulását. E hatások a mi eszközeinkkel csak úgy csökkenthetők, szűrhetők ki, ha az oratóriumi s egyéb együttléteket során biztosítjuk a rendszeres feltöltődést, az elme és a test fejlődését jótékonyan szolgáló elfoglaltságok szervezésével, film-, színház-, hangverseny-, könyv ajánlásával, közös szentmiséken való részvétellel, ahol a gyermekek, fiatalok saját korosztályuk zenéjével, a közös éneklés élményével élük meg a közösség biztonságát nyújtó erejét.

Rózsáné Czigány Enikő
szalézi munkatárs

Felhasznált irodalom:

Teresio Bosco (kiadási évszám nélkül): *Lelki gyakorlat Don Boscóval. Don Bosco Általános Iskola, Szakiskola, Szakközépiskola és Kollégium*



Beszámoló a Magyar Szalézi Munkatársak Egyesületének február 6-án lezajlott közgyűléséről

Don Bosco lábnyomain

A tartományfőnök, Van Hecke Albert atya, a munkatársak delegátusa, Ábrahám Béla atya, az óbudai házfőnök, Hartai Gábor atya, sőt, a korábbi házfőnök, Peisch Ferenc atya is közreműködtek a Közgyűlés előtti szentmisén. Béla Atya szentbeszédében a téli szentkereszt mezőt idézte: „*Ha valaki a nagy hóban már járt előttünk, könnyebben tudjuk követni, ha a lábnyomaiba lépünk. Valahogy így könnyíti meg Don Bosco számunkra a Krisztus-követés üdvösségre vezető útját.*”

A szentmise után előadások következtek a kollégium dísztermében. Először arról, hogy a Magyar Szalézi Munkatársak Egyesületét 2009 decemberében bejegyezték a világszerte tevékeny Szalézi Család tagjai közé, ezzel hivatalosan is elismerve létezését. A második előadásban a Szalézi Család Rómában 2010 januárjában megrendezett Lelkiségi Napjáról számoltam be. A rendfőnök atyát idéztem, aki hangsúlyozta, hogy időnként Don Boscóhoz hasonlóan neki is vannak álmai a fiatalokról. Az egyik ezek közül: „*Olyanok, akik megtalálták Krisztust, a vele való élet örömét és értelmét, választ találnak az őket érő kihívásokra, megtalálják szerepüket az Egyházban és a vi-*

lágban!”

Így mondta, hogy „az Egyházban és a világban”. Nem egyszerűen csak az a fontos, hogy törvénytisztelő hazafiak, családjukban, szakmájukban sikeres, tisztességes állampolgárok legyenek. Karriertervükben, életpálya-modelljükben az Egyházban vállalható különféle szerepek közül is választaniuk kell. Mutatunk nekik követhető példákat? Mégpedig úgy, mint akiket az Úristen hív erre, nem egyszerűen csak úgy és akkor, amikor ez számukra szükséges, szimpatikus, vagy egyszerűen csak kedvük van hozzá? A szalézi karizma sokféle megjelenéséről a világban szól az a könyv, amit a római szalézi közösség szerkesztett (132 országban, 29 nyelven), arról, hogy milyen sokféleképpen gazdagítja a Katolikus Egyház életét, sokféle lehetőséget kínálva szerzetesi és világi feladatok vállalására. Reméljük, hogy nemsokára magyarul is olvashatjuk.

A harmadik előadást Depaula Flavio tartotta az idejéről „strennáról”.

Ezt követően az Egyesület elnökségének tagjai ismertették azokat a célokat, amiket közösen fogalmaztak meg tavaly novemberben a 2010-es évről:

1. A helyi csoportok legyenek valódi

keresztény közösségek

2. Munkatársak utánpótlása a fiatal, családok szülők köréből

3. Szalézi munkatársi formáció, kapcsolattartás, alkalmazkodva a sokféle helyi adottsághoz

4. Programozott, tervszerű együttműködés a helyi csoportokban

5. Felkészülés a jubileumi 201-as év feladataira.

A kiegészítő javaslatokkal módosítva a Közgyűlés elfogadta a tervet, és egyetértett azzal, hogy ezek szerepeljenek a Tartományi Káptalanon, mint a munkatársak által legfontosabbnak vélt célok.

Ezután fontos szavazás következett. Az őszi konferencián ismertettük és kiosztottuk az Egyesület Működési Szabályzatát, így miután áttanulmányozták, most egyhangú igennel elfogadták a jelenlévők. Ennek része az egyesületi tagdíjakra vonatkozó rendelkezés is, amelynek felhasználásáról is a Közgyűlésnek kell döntenie. A jelenlévők szavazással hagyták jóvá, hogy a 2009-re befizetett tagdíjakat a haiti földrengés károsultjai számára ajánljuk fel. Béla atya említette a pénzügyekkel kapcsolatosan, hogy miután az elmúlt 20 évben igen sok anyagi segítséget kapott Tartományunk, itt az ideje, hogy mi is részt vegyünk a Szalézi Család rászoruló tagjainak megsegítésében.

A Közgyűlés Don Rua emlékét idéző vetítéssel, majd áldással ért véget.

Köszönet az óbudai munkatársaknak a finom ebédért, és mindenkinek, akik süteményekkel, egybekkel és aktív jelenlétükkel emlékeztetést tettek a Közgyűlésünkre.

Ónodi Gábor CS, tartományi koordinátor





A Caló-Puskás Szalézi Focikupa első helyezettje az Óbudai Szalézi Oratórium csapata.

Caló - Puskás Szalézi Focikupa

Hatodik alkalommal került megrendezésre Focikupánk, a nyergesújfalui Szalézi-Irinyi Középiskola és a városi általános iskola tornacsarnokaiban. Szokás szerint az első 12 csapat nevezését tudtuk elfogadni, ami miatt sajnos több jelentkezőnek is le kellett mondani az indulás lehetőségéről.

A tornát egy közös imádsággal, szabályismertetéssel kezdtük, majd indulhatott a küzdelem. Gimnáziumunk tornatermében hevesebb, keményebb – de talán nem sportszerűtlenebb – játék alakult ki. A Kernstok általános iskolában játszó hat csapat viszont „örömfocit” játszott, minden nagyobb szabálytalanság nélkül. A két csoport első két helyezettje folytatta későbbi összecsapásait tornacsarnokunkban. A helyezések a következő módon

alakultak:

I. – Óbudai Szalézi Oratórium

II. – Megyeri Don Bosco

III. – Kazincbarcika I. (diákcsoport)

A rangadó legjobb kapusának az Óbudai Szalézi Oratórium csapatának hálójára bizonyult, míg a gólkirály a kazincbarcikai Váradi Dávid lett. A legsportszerűbb csapatnak kijáró díjat a Harmadik Világ Szegényeinek Szolgái kapták, akik a főváros VIII. kerületéből érkeztek.

Rendezvényünket jelenlétével megtisztelte Albert Van Hecke tartományfőnök atya is. Az okleveleket, érmeket, majd az első helyezettnek járó kupát Havasi József, volt tartományfőnök nyújtotta át, ab-



mas élmény volt minden résztvevőnek, ezért itt is szeretnénk köszönetet mondani ezért a meghívásért, amelyért nagyon hálás a csapat!

ból az alkalomból, hogy idén ünnepi pappá szentelésének 50. évfordulóját. Rangadónkat egy közös imádsággal zártuk, és magában mindenki megígérte: „Jövőre a mi csapatunk fog nyerni!”

P. Márkus Zoltán SDB

Horvát-magyar focicsere program

A tavalyi sikeres kezdeményezést folytatva március 19-21-i hétvégén, Budapestre látogatott a zágربی szalézi oratórium két fiatalabb korosztályos focicsapata. A focista gyerekeket az óbudai Szalézi Calcio Óbuda játékosainak családjai fogadták be éjszakára, napközben pedig Budapestet járták gyalog, autóval, sőt hajón is.

Szombat délelőtt a Szent István bazilikában lelkesen fényképezkedtek Puskás Ferenc sírjánál, majd ebéd után találkoztak a magyar focistákkal. A küzdelmek eredményhirdetésére egy csodálatos helyen, a Gróf Széchenyi István rendezvényhajón került sor, ahol az SCO focistáinak szülei is csatlakoztak a gyerekekhez. A Dunán hajóközvetlen, csodálatos este keretében búcsúztattuk el vendégeinket és hirdettük ki a győzteseket. Ez az esti program hatalmas élmény volt minden résztvevőnek, ezért itt is szeretnénk köszönetet mondani ezért a meghívásért, amelyért nagyon hálás a csapat!



A Szalézi Calcio Óbuda és a vendég zágربی szalézi oratórium utánpótlás csapatainak közös fotója.

Nem magunkat hirdetjük

A kommunikációs tevékenységet folytató megbízottak számára rendkívül fontos, hogy ne csak a tartomány határain belül gondolkodjanak, hanem lássák a helyzetet egy távolabbi perspektívából is; hogy ne csak az erősségeket emeljék ki, hanem meglássák a hiányosságokat is. A franciaországi Lyonban március 7-10. között lezajlott találkozó is ezt szolgálta: lehetővé tette, hogy megismerkedjünk a rendi törekvésekkel, egymással és egymás munkájával, és megosszuk tapasztalatainkat.

A 26. Egyetemes Káptalanon előtérbe került a kommunikáció, hiszen ez is Don Bosco egyik fontos műve, mint az iskolák és az oratóriumok. Európa szintjén nagyon sok minden készül a kommunikáció segítségével, nem csak kiadványok. A szaléziak a média minden területén aktívak: jeleskednek a színház, a zene, a tánc, a videofilmek, a rádió- és tévéműsorok készítésében, honlapok egész rendszereit működtetik, programokat, kommunikációs műhelyeket szerveznek. Az a feladatunk az elkövetkező években, hogy bevigyük az evangéliumot a digitális világba is, mivel a fiatalok is ott vannak. Erre nincs recept, nem lehet rá felkészülni, útközben kell kigondolni a „hogyan”-okat.

A tömegtájékoztatói megbízottak a tartományokban teljes szívükkel és minden tudásukkal szolgálják a szalézi gondolatot az animáció, a képzés, az információk áramlása, a reklám és egyéb társterületeken. Munkánkban mindig szem előtt kell tartani a szalézi kommunikációs módszert és együtt dolgozni az ifjúság-pasztorációval a szalézi küldetés sikere érdekében megvalósításán.

Egy olyan korszakban élünk, ami szemléletváltást igényel. A tömegtájékoztatói megbízottnak szüksége van lelki épülésre és állandó szakmai képzésre is: hogy naponta megtapasztalja Istent az élet minden területén (akár szerzetes, akár világi személy), és ne maradjon le a tömegtájékoztató területén sem. Szent Pál azt mondja: „*Mi ugyanis nem magunkat hirdetjük, hanem Krisztus Jézust, az Urat, magunkat csak úgy, mint a ti szolgákat Jézus kedvéért.*” (2 Kor 4.5).

A találkozó után természetesen részletes összefoglaló készül a tapasztaltakról és mérlegre kerülnek az itthoni lehetőségek. Tartományunk egyike a legkisebbeknek, de ez nem mentesít bennünket az alól, hogy igyekezzünk lépést tartani a rendi törekvésekkel.

Lengyel Erzsébet SC



Az egyházi TISZK nyertes pályázatait

Jobb szakemberekért

Az Országos Egyházi Térségi Integrált Szakképzés-szervezési Központ (TISZK) Nonprofit Kft., melybe jelenleg harminc intézmény tartozik, a katolikus, evangélikus és református iskolafenntartók által működtetett szakképző iskolák 2008-ban létrejött szervezete. A következő években két pályázat segítségével két jelentős nyertes projektet valósítanak meg, melynek ünnepélyes megnyitóját március 26-án tartották Kazincbarcikán.

A TÁMOP 2.2.3. program keretében „A keresztény történelmi egyházak szakképzési intézményeiben a szak- és felnőttképzési struktúra fejlesztése a TISZK keretein belül” tervre több mint 350 millió forint támogatást nyert a szervezet. Ennek révén az eddigieknél nagyobb lehetőség nyílik a hátrányos helyzetű gyermekekkel való foglalkozás módszertanának továbbfejlesztésére, a tagintézmények közti tapasztalatcserére, valamint a szakképzés és az ipar aktív kapcsolatának erősítésére.

A TIOP 3.1.1 program keretében nyert pénzt eszközbeszerzésre fordíthatják, így lehetőség nyílik majd a támogatott képzések tanműhelyeinek, tantermeinek felszerelésére korszerű eszközökkel, valamint az ehhez kapcsolódó épület-felújításra.

A két projektből több nagy értékű fejlesztés valósul meg a kazincbarcikai Don Bosco iskolában, amely nyomdaipari gépekkel, elektronikai berendezésekkel, CNC megmunkálóközponttal, építőipari tanműhely fejlesztéssel gyarapodik majd.

- Az egyházi szakképző iskolák is arra törekednek, hogy minél felkészültebb szakembereket képezzenek, de nálunk kiemelt szerepe van a nevelésnek is - mondta Golda Gábor, az Országos Egyházi TISZK szakmai igazgatója. - A keresztény erkölcsöknek megfelelően igyekeznek formálni a tanulók hozzáállását a tanuláshoz, a munkához, a másik emberhez... Az egyházi fenntartású iskolák nagy figyelmet fordítanak a hátrányos helyzetű, szociális szempontból rászoruló, a tanulásban elmaradó gyermekek nevelésére, oktatására is, ezzel meghatározóan felvállalt feladataikat. (Forrás: Kulcs Magazin)



HÍREK A SZALÉZI VILÁGBÓL

Álmodásra teremtve! - a jesolói ifjúsági fesztiválon szerepelt a rendfőnök is - Triveneto tartományban március 21-én rendezte meg hagyományos tavaszi ifjúsági találkozóját az olasz Szalézi Ifjúsági Mozgalom. A jesolói városi csarnokban zajló rendezvényen don Pascual Chávez rendfőnök is megjelent, aki így köszöntötte a mintegy 4000 részt-



vevőt: - Ne féljete a rémálmodtól! Ti álmodásra vagytok teremtve!

A rendezvény első részében a *Nagy Álmások - Látni akarjuk Jézust!* show-műsort láthatták a fiatalok. A show egy képzeletbeli vasútállomáson játszódott. Ahogy a korábbi években is, a rendfőnök az idén is szerepet vállalt az előadásban: állomásfőnöknek öltözve szólt a fiatalokhoz: - Kedves fiatalok, sose féljete! Kövessétek az álmotokat. Mi mindannyian úton vagyunk. A mai előadásban megmutatjuk nektek, hogy mindenkinek van egy álma, amit követnie kell.

A nap befejezéséként a rendfőnök ismét felszólította a fiatalokat: - Ne féljete a rémálmodtól! Ti álmodásra vagytok teremtve! (ANS-Jesolo)

Az európai Szalézi Ifjúsági Mozgalom 5. közgyűlése - A római rendfőnökségen zajlott február 11-14. között ez a jeles összejevetel. Az európai országok szalézi ifjúsági vezetőinek találkozóján a magyar fiatalokat Csány Marci óbudai animátor, a MOSZAT elnöke képviselte. A közgyűlés első pontjaként összegezték a tavaly Colle Don Boscón megtartott Confronto európai szalézi ifjúsági találkozó tanulságait, melyen mintegy 300 fiatal vett részt. A találkozás az olasz Szalézi Ifjúsági Nemzeti Bizottsággal alkalmat adott a véleménycserére és a problémák megvitatására. Vasárnap reggel megválasztották az új elnökséget. Az európai Szalézi Ifjúsági Mozgalom vezetője a következő időszakra a francia David Viagu-

lasamy lett. A közgyűlésen határozat született, amely szerint az európai Szalézi Ifjúsági Mozgalom 6. közgyűlését novemberben Magyarországon fogják megtartani. (ANS-Róma)

Ismét gazdagodott a Szalézi Család

- Isten Szolgája Titus Zeman szlovák szalézi pap 1915-ben született Pozsony mellett. Már 10 éves korától kezdve pap akart lenni. Iskoláit a szaléziaknál végezte, majd 1931-ben belépett a noviciátusba. 1938-ban örökfogadalmat tett a római Szent Szív templomban. 1940-ben szentelik pappá. Amikor 1950 áprilisában a csehszlovák kommunista rezsim betiltotta szerzetesrendek működését és megkezdte a deportálást, Zeman atya megszervezte a szerzetesnövendékek titkos kijutását Torinóba, hogy vallási tanulmányaikat befejezhessék. A harmadik kísérlet alkalmával a szökevényekkel együtt Zeman atyát is letartóztatták. Ke-



gyetlen vizsgálatnak vetették alá, hazaárulónak és vatikáni kémnek nevezték és csak kicsin múltott, hogy nem ítélték halálra. 1952-ben, figyelembe véve bizonyos enyhítő körülményeket, 25 év börtönre ítélték. 12 év múlva kiengedték, de a börtönben elszenvedett kínzások kitörölhetetlen nyomot hagytak rajta és öt év múlva, 1969-ben a szentség hírében elhunyt. Titus Zeman a Szalézi Család 172-ik "speciális" tagja, a 28-ik Isten szolgája. (ANS-Vatikán)

Laura Vicuña igazi arca - Chilében nyilvánosságra hozták egy hosszantartó kutatás eredményét. Az El Mercurio napilapban február 7-én napvilágot látott cikk szerint Laura Vicuña jólismert arcképe nem felel meg a valóságnak. A cikk szerzője, Gustavo Villavicencio megjegyzi, hogy az argen-

tin Don Bosco nővérek körében, ahol Laura élt, már korábban felmerült ez a kétség. Létezik ugyanis egy korabeli csoportkép a Junín De Los Andes-i intézet tanulóiról, amelyen a 13 évesen elhunyt szent kislány is látható.

- Tudtuk, hogy sosem vizsgálták meg a képet - mondta el az intézet jelenlegi igazgatónöje -, ezért felkértük a rendőrség szakértőit, hogy végezzenek tudományos kutatást és állapítsák meg, milyen is volt Laura Vicuña valójában. Egy



jófésült kislány bőr cipőben nem lehetett azonos egy kislánnyal, aki az akkori Patagóniában élt. Laura valódi arca eltér attól az olasz művész-alkotta képtől, amit megszoktunk, és ami a húga leírásai alapján készült a XX. században. A vizsgálat már egy éve tart, tudományos szakértők, igazságügyi és bünyügyi antropológusok, rendőrségi szakemberek és egy művész közreműködésével. Laura életének fő szakértője, Pedro de la Noi elmondta, a képen Lauraként azonosított kislány sokkal közelebb áll a patagóniai néphez, mivel a latin-amerikai arcvonások hihetőbbé és valóságosabbá teszik. Ricardo Ezzati szalézi érsek, Laura Vicuña nagy tisztelője üdvözlöi, hogy a tudományos kutatások segítenek felfedezni a hiteles tényeket és közelebb hozni a szentéletű gyermeket az emberekhez.

Európai szalézi iskolák és szakképző központok III. kongresszusa - A Sevilla közelében február 25-28-án lezajlott kongresszuson mintegy 200 szerzetes és világi meghívott vett részt. Tartományukat Koblencz Attila pedagógiai igazgató és P. Kukuczka Robert SDB képviselte a nyergesújfalui Szalézi-Irinyi Középiskolából. A találkozón mérlegelték annak lehetőségét, hogy a szalézi iskolák referenciakeretet és profilt adjanak a szalézi pedagógusok számára. A kongresszus célja: megerősíteni és egyre jobban megismerni a közös identitást és küldetést, elgondolkodni és megvitatni a szalézi pedagógus profilját, a fejlődési folyamat kialakulása és az oktatók folyamatos értékelése. (ANS-Sevilla)

DOMINIC SEQUEIRA LÁTOGATÁSA

Február elején Magyarországra látogatott Rómából, a szalézi rend központjából Dominic Sequeira atya. A látogatást hosszú egyeztetés előzte meg az MGS Europa csoport találkozóin, mire végre sikerült lefoglalni ezt az időpontot. Dominic atya eredetileg az óbudai animátor-hétvégére érkezett volna Magyarországra, de programját úgy alakítottuk ki, hogy előtte és utána meglátogathassa a lehető legtöbb magyarországi szalézi művet is. A látogatás célja a fiatalokkal, közülük is elsősorban az animátorokkal való találkozás volt, annál is inkább, mert ennek a szektornak az egyik felelőse az atya a szalézi világban. Így találkoztunk az egri, a mogyoródi, a nyergesújfalui és a balassagyarmati animátor csoportokkal. Mindenhol előkerült a gitár, egy kis ének és sok érdekes gondolat, amelyekre egy animátor építhet.

Mivel Sequeira atya felelős a nemzetközi szalézi önkéntességért is, meglátogattunk két olyan intézményt Kazincbarcikán és Nyergesújfalun, ahol a jövőben jelentős segítséget nyújthatna a szalézi munkában az effajta szolgálat. A kazincbarcikai látogatás rendkívül nagy hatással volt rá, ahogyan úpesti találkozója is Havasi atyával és általa a magyar szaléziaik múltjával.

Péntektől vasárnapig Pilisszentivánon részt vett az óbudai animátor csoport hétvégéjén, amelynek fő témája a „Forduljunk a fiatalok felé!” gondolat volt. Itt több előadást is tartott Dominic atya, többek között a nevelésről a mai modern technika korában, és ezzel kap-

HÍREK A MAGYAR TARTOMÁNYBÓL



P. Havasi József és P. Halász István 50 évvel ezelőtt Torinóban a Segítő Szűz Mária bazilikában részesült a papság szentségében.

csolatban a világban tapasztalt érdekes kezdeményezésekről.

Bármerre jártunk az országban, mindenhol csodálatos fogadtatásban volt részünk, köszönjük szépen vendéglátóinknak! Minden helyszínen fiatalok jó hangulatú, nyitott és életerős csoportjával találkoztunk. Ebből is látszik, hogy Don Bosco él ma is, és itt él Magyarországon a ti szívetekben, a mi oratóriumainkban, intézményeinkben!

Csány Marci

ÓBUDA

Kettős aranymise - Február 11-én, csütörtökön, szentelésük 50-ik évfordulóján aranymisét mutattak be az óbudai Segítő Szűz Mária kápolnában P. Havasi József és P. Halász István. 50 évvel ezelőtt Torinóban a Segítő Szűz Mária bazilikában az 57 szentelendő között három magyar szalézit is pappá szentelt a püspök, akik közül ketten Óbudán, a harmadikuk, Csizmazia atya pedig Bécsben ünnepelte meg ezt a jeles eseményt és adott hálát az elmúlt 50 évért.

Részlet Havasi atya visszaemlékezéséből: - Mi hárman, magyarok akkor még nem tudtuk, mi lesz velünk. Már többször elmondtam a gonosz Ali meséjét, aki talált a sivatagban egy kis pálmát, és egy követ tett rá, hogy elpusztítsa. De amikor sok év múlva arra járt, meglepetten látta, hogy a kis fa nagy, erős pálmává növekedett. Csodálkozott is Ali, hogy lehet ez? A fa a nehéz kőnek köszönhetően megerősödött, amit a gonosz Ali rátett, hogy elpusztítsa. Így valahogy alakult a mi életünk története is. 1950-ben sokan azt hitték, vége az Egyháznak Magyarországon. Egy követ tettek az életünkre, és azt hitték, vége van, most majd elhagyjuk, elfelejtjük Krisztust. Aztán 1952-ben ismét egy követ tettek ránk, amikor kizavartak bennünket az egyházmegyei szemináriumokból is. Következett a nehéz munka gyárakban;



Dominic Sequeira atya az óbudai fiatalok között.

aztán megint jött egy kő 56-ban, ami már egy kicsit könnyebb volt, mert volt valami remény, hogy mégis be tudjuk tölteni hivatásunkat. Ezért elhatároztuk, hogy elhagyjuk a hazánkat. Nem volt könnyű abban a tudatban elmenni, hogy talán soha többet nem tudunk visszajönni. Tíz nehéz esztendeig küzdöttünk, de Isten segítségével elértük a célunkat: szaléziak lettünk.

PÉLIFÖLDSZENTKERESZT

Serdülők nagybőjti lelki napjai -

Egy csodaszép pénteki estén, február 26.-án kezdődtek Péliföldszentkereszten a nagybőjti lelki napok a serdülő korosztálynak P. Márkus Zoltán SDB vezetésével. A vezérgondolat: „Látni akarjuk Jézust” és mondhatjuk, hogy akinek ez sikerült, az mindenképpen a jól megszervezett programoknak köszönhetette.

Az ismerkedéssel nem volt nehéz dolgunk, már az elején egy jó kis csapat alakult ki, és csak fokozták a hangulatot a hatásosabbnál hatásosabb ismerkedős játékok. Persze a legkönnyebben feloldódni a ki nem hagyható csoportos beszélgetések közben tudtunk, de arra már csak másnap délelőtt került sor. Már a lelkigyakorlat elején éreztük, hogy megérte eljönni. Péntek este még megnéztünk egy dokumentumfilmet a torinói lepelről, és mire vége lett a filmnek már elég fáradtan mentünk aludni, bár az esti vice-lődés Zoli atyával nem maradhatott el. Másnap könnyen ment a felkelés, tudtunk figyelni a lényeges programokon. A szentmise után a csoportbeszélgetésen

mindenki ki tudta beszélni magát, délután volt keresztút a kissé szeles, de szép napos időben és az esti film előtt a hosszú szentségimádás alatt volt elég időnk elmélyülni a gondolatokban. Ha nem is végig tudtunk odafigyelni, de az mindenképpen igaz, hogy nem rövidítettem volna le egy cseppet sem. Közben voltak énekek is, amik szintén szépek voltak. Ekkor következett egy szomorú, de tanulságos film „A jövő kezdete” címmel. Aki teheti, nézze meg, nagyon fontos pontra mutat rá a mondanivalója. Másnap délelőtt még volt egy csoportos beszélgetés és persze szentmise. Ezek után lélekben megújulva térhettünk haza.

Sokan közülünk biztosan vissza fognak térni az adventi lelki napokra is. Az ára nem volt olyan vészes, ezért nincs semmi, ami vissza tudna tartani. Reméljük, hogy adventben ismét hasonlóan színvonalas lelki napokon vehetünk részt.

Molnár Dalma, Agg Roland

Fiataloknak szaléziul - Március 5-7.

között zajlott Péliföldszentkereszten az ifjúság nagybőjti lelki megújulása. Mintegy negyven fiatal használta ki az alkalmat, leginkább olyan fiatalok, akik valamilyen szállal már kapcsolódnak a szalézi lelkiséghez. Ábrahám Béla atya, a rendfőnök idei strennájából kiindulva segített nekünk látni Jézust úgy, ahogyan Don Bosco atyánk látta, és ahogyan látatta fiataljaival is. Talán nem egyformán könnyű ezt megélni, de az bizonyára mindenki számára egyértelművé vált ezen a három napon, hogy Jézus minden

embertársunkban jelen van, bár erről sajnos hajlamosak vagyunk megfeledkezni, mert századunk szennye olykor beárnyékolja Krisztuslátásunkat. Erről szóltak az előadások és a kiscsoportos beszélgetések is. Részt vettünk közös szentségimádáson, és egy csekély részt vállalva Urunk szenvedéséből, a zord időben végigjártuk a keresztutat.

Köszönjük Béla atyának, hogy szavai által ebben az együtt töltött három napban közelebb kerülhettünk Krisztushoz és testileg-lelkileg feltöltődve méltóképpen várhattuk a közelgő húsvétot.

Széles János

Felnőttek lelkigyakorlata - P. Havasi

József vezette a felnőttek lelkigyakorlatát március 13-15. között Péliföldszentkereszten. Harminc felnőtt készült a húsvéti örömnépre a szalézi éves vezérgondolat segítségével, Havasi atya elmélkedéseinek gondolataival és Nádudvari Géza testvér közreműködésével. - Süllyedő hajóra senki sem akar felszállni. Ha kedvetlenek, elkeseredettek vagyunk, nem kell csodálkozni, hogy a fiatalok nem akarnak Isten felé fordulni - mondta Havasi atya. A legendás 'Pater Optimismus' bátorította a lelkigyakorlat résztvevőit, hogy legyen családjuk egészséges, mert a gyermekeiknek otthon kell megtanulni az egymás iránti szeretetet, tiszteletet és megbocsátást. A világnak példamutató keresztényekre van szüksége, ennek a felelősségét át kell érezni. A lelkigyakorlat résztvevői március 14-én köszöntötték Havasi atyát 81-ik születésnapjára.



„Látni akarjuk Jézust!” hirdették a serdülők a nagybőjti lelki napokon.



Az ifjúság Ábrahám Béla atyától tanult nagyböjten „könnyen és gyorsan szaléziul”.

tésnapja alkalmából, akit meglátogatott P. Van Hecke Albert tartományfőnök is.

SZOMBATHELY

Oratóriumi kirándulás - Március 20-ai kirándulásunk célja a Peruska Mária zarándokhely volt. Reggel 8,30-kor gyülekeztünk a vasútállomás épülete előtt. Már várakozás közben kémleltük az eget, vajon szép időnk lesz-e? 35 fős csapatunk Vendrey Gábor atya és Kirner Gábor vezetésével indult útnak. Az erdőbe érve közösen elimádkoztunk egy tized rózsafüzért, gondolva azokra is, akik nem tudtak velünk jönni.

A gyerekek legnagyobb öröme az utunkat egy kis kézi GPS is segítette. Folyamatosan tájékoztatni kellett őket, hogy a kezdeti 5800 méter után hogyan fogy a távolság, még mennyi méter és mennyi idő van hátra az érkezésig. Két óra gyaloglás után érkeztünk meg a kápolnához. Megszólaltattuk a harangját, majd jött a játék! Kincskeresés műholddal, foci, tollaslabdázás, kártyázás, sakkozás, és nem is tudom felsorolni, Gábor hátizsákjából mi minden került elő! Visszaindulás előtt megnéztük az évszázados tölgyfát - rajta a Mária képpel, és a faragott szívvel - ami alatt 1866-ban, háromnapos keresés után épen, egészségesen találták meg a peresznyei gróf vadászaton elveszett fiát.



A szombathelyi oratórium kirándulása.

A visszaúton felkerestük a Hubertus forrást, ittunk a vízből, majd rövid pihenés után már csak a vasúti megállóhoz kellett kiérnünk. Jól elfáradtunk, de egy gyönyörű, tartalmas napot tudhattunk magunk mögött.

Hutterné Dernóczi Márta

MOGYORÓD

Csocsó bajnokság - A XI. Mogyoródi Falka József csocsó bajnokság április 17-én zajlott az oratóriumban. A nagyszámú résztvevő négy különböző csoportban versenyzett. Többen jöttek a környékbeli oratóriumokból is.

A nap kedves színfoltja volt, amikor Kovács Marika néni, szalézi munkatársat a jelenlévők virággal és énekkel köszöntöttek 80. születésnapja alkalmából. Marika néni évek óta süti a finom süteményeket a versenyre, ezúttal is öt tepsivel érkezett.

Mindenkinek köszönjük a segítségét és a támogatását, kiemelten a Coop Abc-nek, Juhászné Rózsika néninek és Horváthné Piroskának.

Már most jelezzük, hogy mindenkit szeretettel várunk majd a novemberi asztalitenisz bajnokságra is.

Balbicz László

P. Falka József SDB (1917-1994)

Hatvan évvel ezelőtt, 1950 júniusában a bolsevista -kommunista hatalom megkezdte hazánkban az Egyház likvidálását. Nem tűrte, hogy vallásos élet működjék Magyarországon. Először a szerzetesek működését akadályozta: éjszakánként gyűjtőhelyekre hurcolta őket, majd 1950 szeptemberében minden szerzetesházat megszüntetett. A virágzó magyar szalézi tartomány is megszűnt hivatalosan létezni. Kispapjaink, papjaink kénytelenek voltak elhagyni házaikat. Sok kiváló rendtársunk élete vált lehetetlenné, de a kommunista rendszer nem tudott mindenkit legyűrni. Szétszéledve az országban, illegálisan is mindent megtettek, hogy hivatásuknak megfeleljenek. Ezek közül a rendtársak közül is kiemelkedett Falka József atya. Tehetséges zenesz, zeneszerző, ifjúsági nevelő, aki az üldöztetés ellenére is folytatta áldásos szalézi tevékenységét, ott ahol befogadták. Mogyoródon harminc éven keresztül halmozta el mérhetetlen ajándékaival híveit.

A mogyoródi egyházközség történetében ezt olvashatjuk róla: „Falka József atyát Babicz János plébános hozta községünkbe, akivel már korábban Budapesten baráti kapcsolatban volt, mivel együtt laktak a mátyásföldi plébánián. Amikor megüresedett a mogyoródi kántori állás, Babicz atya őt javasolta kántornak. Sok gyereket és fiataalt hívott az általa alapított énekkarba. Az énekkarba járás fogalommal vált abban az időben, hiszen nemcsak próbákat, templomi fellépéseket jelentett, hanem ennél sokkal többet. Igazi szalézi papként szívvel-lélekkel



foglalkozott mindenki. Az első időszakban az énekkarosok „Karámkórus”-nak nevezték magukat, ugyanis, mint egy karámban, a plébánia udvarán próbáltak. Itt folytak az óriási játékerbik, a labdajátékok - felhajtott reverendában Falka atya is rúgta a port.

Az énekkari próbák befejezése sem a szokványos módon zajlott. Kántor atya ugyanis folytatásos regényt mesélt fejből. Olyan meggyőző erővel, hogy szájtátva hallgatta mindenki.

Vajon mi lehetett a titka? Mitől volt, a szó legnemesebb értelmében, nevelő? Személyiségének ereje, őszinte, mélyről jövő szeretete mindenki iránt megnyilvánult. Nem tett különbséget, nem rangsolt. Nem sokat magyarázott, hogy gyerekek ezt ne csináljátok, azt nem szabad..., hanem helyette játékokat szervezett. Mindenki érezte a jót, az értéket, s ezt el is mondta, így tudatosította, erősítette bennük jó tulajdonságait.

Szalézi nevelőként, zenepedagógusként, zeneszerzőként, népnevelőként egyaránt kiemelkedő személyiség volt!

A mogyoródi emberek lelkében Falka József atya mély nyomot hagyott. Hosszú évek távlatából, még ma is hálával emlékeznek rá. A szalézi munkatársak ma is igyekeznek követni munkásságát. Mi, magyar szaléziak büszkén tekintünk kiváló rendtársunkra. Emléke köztünk él és igyekszünk mi is, mint Ő, szent Atyánkat, Don Boscót követni.

Havasi József SDB

P. DOBIS ERVIN SDB



1919-2010

Dobis Ervin atya 2010. március 14-én, életének 90. évében, a székesfehérvári Papi Otthonban visszaadta lelkét Teremtőjének.

1919. december 13-án született Lábatlanon, buzgó katolikus szülőktől. Mint gyermek ismerkedett meg a szaléziakkal Péliföldszentkereszten, ahová szüleivel gyakran elzarándokolt. Így hamarosan a nyergesújfalui iskolánk növendéke lett. Itt mély nyomot hagyott lelkében a szalézi atyák vidámsága és lelkülete. Szalézinak jelentkezett. Novíciusi tanulmányait 1937-ben, az éppen megnyílt mezőnyárádi novíciátusban kezdte meg, az első mezőnyárádi novíciusok között. 1938-ban tette le első fogadalmát Mezőnyáradon. Kispapként, nevelő éveit Esztergomtáborban töltötte, miközben az esztergomi bencés gimnázium felső osztályait is elvégezte. 1943-ban Péliföldszentkereszten kezdte el teológiai, filozófiai tanulmányait. 1946. június 17-én örökre elkötelezte magát mint Bosco Szent János követője. 1948. június 27-én szentelték pappá Esztergomban. Szentelése után a rákospalotai Clarisseumban kezdte meg papi életét, majd Cegléden az újonnan alapított szalézi házban volt káplán és hitoktató. 1950 után ő is megtapasztalta a nehézségeket. Csongrád, Derekegyháza, Szolnok, Újhartyán, Kiskunfélegyháza, Pest-szentlőrinc, Újpest-Kertváros voltak állomáshelyei, míg végre 1960-tól 1989-ig Vecsésen volt segédlelkész, majd plébános.

A rendszerváltás után az elsők között tért vissza a szalézi életbe és részt vett az újrakezdés munkálataiban. 1990-2005 között a pest-szentlőrinci Szent István plébániánkon működött, majd 2005-től visszavonultan élt Péliföldszentkereszten. Bár egészsége igen gyenge volt mégis iparkodott erejéhez mérten részt venni a lelkipásztori munkában.

Mindig kész volt kisegíteni a környező plébániákat, hosszú élete példamutató volt mindannyiunk számára.

Szeretett Ervin atyától 2010. március 22-én búcsúztunk Péliföldszentkereszten.

ORSZÁGOS SZALÉZI MINISTRÁNSTÁBOR FIÚKNAK Péliföldszentkereszt, július 13-17.

Szeretettel várjuk a 10-16 éves ministráns fiúkat nem csak a szalézi plébániákról, csoportosan vagy egyénileg, ministránsvezetővel vagy nélküle.

Költsége: 2500Ft (teljes ellátás)

Jelentkezés, információ:

Ábrahám Béla atya blatya@freemail.hu
tel.: 06-20-994-9680

vagy Lengyel Erzsébet le@invitel.hu
tel. 06-20-823-3335, 06-30-645-4097





Ismerjük meg szomszédait

Szent Örangyalok Osztrák Tartomány

Az osztrák tartományban ma 87 százaléki tevékenykedik 14 házban, a tartomány központja Bécsben van, a tartományfőnök P. Rudolf Osanger SDB.



A német nyelvterület (Svájc, Németország és Ausztria) szalézi történetének első évei közé tartoznak, hiszen 1895-től a Torinóban, majd később több helyen (Foglizzo, Penango, Wernsee, Unterwaltersdorf) a szerzetesi életre készülő németajkú Mária-fiúk az Osztrák-Magyar Monarchia területéről jöttek. Ausztriába 1903-ban érkeztek meg az első szaléziak. Munkásságukat a fővárosban kezdték, ahol átvettek egy gyermekvédelmi hálózatot. Habár már 1903 őszén 120 gyerekről gondoskodtak gyermekotthonokban és gyermekvédelmi állomásokon, a szaléziak mégis nagyon nehezen tudtak gyökeret verni az osztrák fővárosban. Munkájuk csak 1909-ben kapott új lendületet, amikor a későbbi tartományfőnök majd varsói érsek, Hlond Ágoston lett az igazgató Bécsben. Az első független, saját alapításuk Bécs harmadik kerületében a fennállásának 100-ik évfordulóját ünneplő Salesianum volt.

Az Ausztria-Magyarország területén lévő házak már 1905-ben Auschwitz központtal tartománnyá alakultak. Mivel Európa politikai képe az első világháború után megváltozott, Albera rendfőnök a tartományt megosztotta: Oswiecziem székhellyel és 16 házzal lengyel-délszláv, Bécs székhellyel és 12 házzal (köztük a 2 magyar) pedig a német tartományra. Egészen 1926-ig - a magyar tartomány önállósodásáig - az osztrák tartományhoz tartoztak a magyar szalézi házak is. A magyarok kiválásával az osztrák-német tartomány központja átkerült Münchenbe, majd amikor 1935-ben a két németajkú tartomány is szétvált, ismét Bécs lett az önálló osztrák szalézi tartomány központja.

1960 óta az osztrák tartományban is csökkenőben van a hívások száma, és ez a probléma 1990 óta egyre hangsúlyosabban jelentkezik. A szalézi Európa-Terven belül Ausztriába is várják a külföldi misszionáriusokat, hogy megfiatalítsák a közösségeket, felfrissítsék és megújítsák a szalézi karizmát.

100 éves a bécsi „Salesianum”

Nagy ünnepre ébredt 2010. április 17-én a legrégebbi bécsi szalézi ház: 100 évvel ezelőtt nyitotta meg kapuit a gyerekek előtt. Az elmúlt évek során igen sok élményt, küzdelmet élhettek át lakói. A bécsi „Salesianum” volt az első szalézi intézet az akkori Osztrák-Magyar Monarchiában. 1926-ig közös volt a tartományunk, amelyet ebből a házból irányítottak. Majd elvál-

tak útjaink, de a kapcsolat szoros maradt. Különösen a II. világháború után a kommunista diktatúra alatt, amikor az osztrák tartomány menedéket nyújtott a magyarok számára. Több magyar rendtárs otthonra talált itt, jómagam is évtizedekig itt éltem és dolgoztam a fiatalok között. Az elmúlt, több mint 30 év, amit a „Salesianum”-ban töltöttem, mély nyomot hagyott az életemben és mindig szeretettel gondolok ezekre az évekre. Rendtársaim előtt ismert a mondásom: „Magyarországon itthon vagyok, Bécsben pedig otthon.”



Havasi József és Rudolf Osanger osztrák tartományfőnök (középen) a Salesianum 100 éves évfordulóján két volt növendék társaságában.

A 100. évforduló felelevenítette mindazt a szépet és jót, amit az intézet a fiatalokért tett. Százak, ezrek tapasztalták azt a sok jót, amit itt kaptak. Igen nagy öröm volt számomra találkozni egykori növendékeimmel, akik hálájukat fejezték ki jelenlétükkel. Ilyen sok idő után is azt tapasztalhatjuk, hogy a szaléziak fiatalos, Don Boscó-i lélekkel folytatják áldásos munkájukat. Az elmúlt évek során az épület megszépült és új szárnyakkal bővült. Jelenleg, több mint 200 főiskolásnak ad otthont, működik az oratórium, folyik a lelkipásztori tevékenység a hatalmas Don Bosco templomban és a plébánián.

Kívánom, hogy még sok-sok éven keresztül szolgálja a fiatalokat ez az intézmény!

P. Havasi József SDB



Óbuda

Nyári napközi oratórium június 21-25., augusztus 23-27.
Családos tábor július 9-13.
Tanyatábor augusztus 2-9.
Oratóriumi tábor augusztus 16-20.

Óbuda - Salesianum Kollégium

Kenutábor július 3-5.
Kolitábor augusztus 21-23.
Felvételi augusztus 19-én, csütörtökön délelőtt 10 órakor,
kézzel írott önéletrajz, lelkipásztori ajánlás szükséges.
Jelentkezés: koblenczattila@gmail.com

Óbudai Szent Péter és Pál Szalézi

Általános Iskola és Óvoda

Balaton-kerülő természetjáró tábor június 21-27.
Nyári iskolai tábor Siófok-Sóstón június 30-július 7.

Újpest-Megyer

S. Misquitta Claudiust diakónussá szenteli Udvardy György
segédpüspök május 24-én a 10:30-as szentmise keretében

Clarisseum

Szentmise Sándor István emlékére június 13-án 10:30-kor
Hittanos tábor augusztusban.

Balassagyarmat

Nyári napközi oratórium június 21-től július 9-ig

Pélföldszentkereszt

Ministránstábor július 13-17.
VADÓC tábor 12-17 éves serdülőknek július 20-24.
Lelkigyakorlat szalézi munkatársak és Don Bosco tisztelők
számára augusztus 23-25.

Nyergesújfalui Szalézi-Irinyi Középiskola

Nyári napközi oratórium július 5-9-ig
Gólyatábor augusztusban.

Szombathely

Szent Kvirin templombúcsú - P. Havasi József SDB aranymisé-
je június 6-án 10 órakor.
Nyári napközi oratórium június 14-július 2.
Szalézi Grundfoci Kupa július 10.

Kazincbarcika

Nyári napközi oratórium június 21-július 2.

Eger - FMA nővérek kollégiuma

Nyári napközi oratórium június 28-július 9.

Mogyoród - FMA nővérek

Nyári napközi oratórium június 21-július 16.
Hittanos tábor július 18-23.

Pesthidegkút - FMA nővérek

Nyári napközi oratórium június 16-július 2.

Albertfalva - munkatársak, animátorok

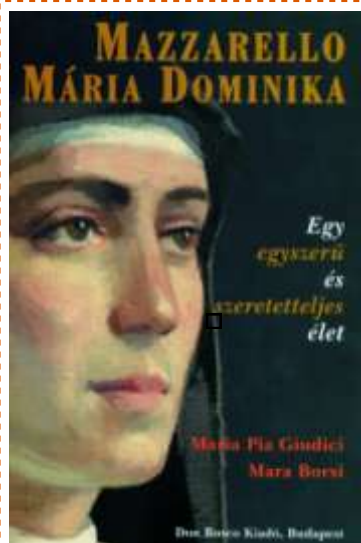
Vidámság napja május 29.
Csillagtábor augusztus 23-27.

Pécs - munkatársi csoport

Nyári napközi oratórium június 21-25.
Nyári tábor Kővágószőlősen július 4-10.

MOSZAT Apostagon

Animátorok MOSZAT tábora július 25-29.
XV. „LADIK” Keresztény Könyvzenei Fesztivál
július 30-augusztus 1.



KÖNYVAJÁNLÓ

Maria Pia Giudici,
Mara Borsi:
**Mazzarello
Mária Dominika**
*Egy egyszerű
és szeretetteljes élet*

Don Bosco Kiadó, Budapest
2009
220 oldal

Mazzarello Mária Dominika, a Segítő Szűz Mária Leányai Intézménye alapítónője rendkívüli módon tapasztalta meg az élet kalandját. Erős hite, kiváló egyénisége, túlradó spiritualitása nem csak a Szalézi Családban ismert, hanem elismert az egész Katolikus Egyházban. Az életrajz írói különösen a fiatalok érdeklődésére számítanak.

A Don Bosco Kiadó gondozásában megjelent új életrajzi könyv megvásárolható/megrendelhető a DON BOSCO KÖNYVESBOLTBAN (Budapest, Múzeum körút 7. Tel.: 1 - 318-6717) és a Don Bosco Nővéreknél.

Honlapjánló: <http://donboscosanto.it> - Don Bosco összes kiadott művei (olasz)



***Don Bosco Nővérek
Mogyoród***





Don Bosco Nővérek Mogyoród



**DON BOSCO
SZALÉZIAK**

Kiadja a Don Bosco Szaléziai Szent István királyról nevezett Magyar Tartománya 4000 példányban, belső terjesztésre; felelős kiadó: P. Van Hecke Albert SDB
Cím: 1032 Budapest, Bécsi út 173.; telefon: (1) 453 22 80; e-mail: sdbung@mailbox.hu; honlap: www.szaleziaik.hu
Szerkesztő: Lengyel Erzsébet SC; e-mail: le@invitel.hu; korrektor P. Ábrahám Béla SDB; tördelő: Szász Gábor
A címlapon: A mogyoródi Don Bosco nővéreknél
Készült a kazincbarcikai Don Bosco Szakiskola nyomdájában; felelős vezető: Fehér Béla, tel. 20/823 4654